

Motion till riksdagen

1988/89:Sk28

av Bo Lundgren m.fl. (m)

med anledning av prop. 1988/89:53 om ändringar i arvs- och gåvobeskattningslagstiftningen avseende beskattningens territoriella omfattning, m.m.

Den av regeringen föreslagna principiella förändringen om övergång till den s.k. domicilprincipen vad beträffar arvs- och gåvobeskattning överensstämmer med vad som i de flesta fall gäller utomlands.

Svensk medborgare räknas som oinskränkt skattskyldig i Sverige inom inkomstskattelagstiftningens område under fem år efter utflyttningen, om han inte visar att han inte längre har väsentlig anknytning hit.

I föreliggande proposition föreslås att vid utflyttning ur riket skall svensk medborgare fortfarande anses vara oinskränkt skattskyldig här i riket under tio år från utflyttningen vad gäller arv och gåva. Denna särprägel skall även omfatta make till svensk medborgare.

Med beaktande av att s.k. inskränkt skattskyldighet föreslås råda avseende viss egendom, som är belägen i eller har anknytning till vårt land, är den i inkomsttaxeringssammanhang använda s.k. anknytningsregeln inte tillämplig i den aktuella lagstiftningen.

Arvs- och gåvobeskattningen är vid en internationell jämförelse mycket hög i Sverige. Det är därför angeläget att beskattningen vad gäller arv och gåva på sikt anpassas till en från internationell synpunkt godtagbar nivå. En övergång till domicilprincipen försvåras av den i Sverige höga skattenivån.

Det är emellertid helt orimligt att oinskränkt skattskyldighet skall råda under tio år, då någon i samband med utflyttning ur riket avhänder sig all sin egendom och således inte har någon anknytning kvar i landet.

Den föreslagna spärregeln i kombination med att s.k. inskränkt skattskyldighet i vissa fall förekommer ger staten en betydande överkompensation. Vi föreslår därför att spärregeln vad beträffar arvsskatten begränsas till två år och vad beträffar gåvoskatten till fem år. En sådan åtgärd utgör ett tillräckligt skydd mot att bestämmelserna kringgås.

Svensk skattelagstiftning går i riktning mot individuell beskattning. Sambeskattningslagstiftning skall upphöra. Det är oförenligt med den inriktning som råder att spärregeln skall omfatta utländsk medborgare som är gift med svensk medborgare. Även den som efter utflyttningen från Sverige ingår äktenskap med svensk medborgare omfattas av spärregeln.

De svenska dubbelbeskattningsavtalen vad gäller arv och gåva har regelmässigt utarbetats i enlighet med av OECD upprättat modellavtal.

Enligt artikel 7 i detta avtal beskattas andel i bostadsrättsförening, bostadsförening eller bostadsaktiebolag, rätt till royalty och periodiskt utgående förmån från egendom i hemvistlandet. På samma sätt torde svenska

aktier och andelar i svenska ekonomiska föreningar, bolag, aktiefonder och rederier beskattas.

Mot. 1988/89
Sk28

Övergång till internationell beskattningsprincip bör inte leda till avvikelse på någon punkt. Det finns inga bärande skäl att denna typ av egendom skall beskattas i Sverige, särskilt som framtida dubbelbeskattningsavtal med stor sannolikhet kommer att utgå från att beskattning av denna egendom skall ske i hemvistlandet.

Det torde ankomma på vederbörande utskott att utarbeta erforderlig författningstext.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen med avslag på propositionen i den del den avser den s.k. spärregeln beslutar att densamma vid arvsskatt begränsas till två år efter utflyttningen ur riket,
2. att riksdagen med avslag på propositionen i den del den avser den s.k. spärregeln beslutar att densamma vid gåvoskatt begränsas till fem år efter utflyttningen ur riket,
3. att riksdagen beslutar att avslår propositionen i den del som gäller make till svensk medborgare,
4. att riksdagen med avslag på propositionen i denna del beslutar att låta punkterna 3 och 4 i 4 § lagen om arvsskatt och gåvoskatt utgå.

Stockholm den 22 november 1988

Bo Lundgren (m)

Hugo Hegeland (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

Knut Wachtmeister (m)

Ewy Möller (m)

Ingegerd Troedsson (m)

Margit Gennser (m)